

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 3 sierpnia 2012 r.

DOLiS/DEC – 747/12/48851, 48858

dot. [...]

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), art. 12 pkt 2, art. 22 w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Państwa T i B. K, o ponowne rozpatrzenie sprawy ich skargi na przetwarzanie ich danych osobowych przez Bank S.A., rozstrzygniętej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 15 czerwca 2012 r. (znak: DOLiS/DEC – 536/12/36942,36944),

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Państwa T. i P. K, zwanych dalej Skarżącymi, dotycząca przetwarzania ich danych osobowych przez Bank S.A., zwany dalej Bankiem, w treści której zakwestionowali okoliczność, iż przez okres około 18 miesięcy informacja o spłacie przez nich zobowiązania wynikającego z umowy kredytu nr [...] zawartej w dniu [...] września 2003 r. nie została przekazana przez Bank do B. S.A. , zwanego dalej B. S.A..

Wobec powyższego Skarżący wnieśli o cyt.: „(...) sprawdzenie czy doszło do naruszenia przepisów oraz sprostowania w/w nieprawdziwych wpisów oraz wnoszę o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego lub innego przewidzianego prawem wobec stwierdzonych uchybień popełnionych przez osoby odpowiedzialne z Banku wobec mnie i mojej małżonki B. K. oraz nałożenie na sprawców stosownych kar (...)”.

W celu rozpatrzenia przedmiotowej sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podjął czynności mające na celu jej wyjaśnienie, podczas których ustalił następujące okoliczności faktyczne.

Dane osobowe Skarżących przetwarzane są przez Bank S. A. (następcę prawnego G. Bank) w zbiorze danych klientów w związku z zawartą w dniu [...] września 2003 r. pomiędzy Państwem T. i B. K. a G. Bankiem S. A. umową kredytu hipotecznego „P.” nr [...]. W grudniu 2008 r. – w związku z całkowitą spłatą zobowiązania wynikającego z ww. umowy – przedmiotowa umowa uległa rozwiązaniu, a rachunek zamknięciu.

Pismem z dnia [...] maja 2010 r., w związku z powziętą informacją o istniejącym w bazie B. S.A. wpisie dotyczącym zaległości wobec G. Bank z tytułu niespłaconego kredytu wynikającego z ww. umowy, Pan T. K. zwrócił się do Banku o wyjaśnienie powyższej sprawy. Pismem z dnia [...] czerwca 2010 r. Bank zwrócił się do B. S.A. o dokonanie korekty, polegającej na wprowadzeniu do bazy danych prowadzonej przez ten podmiot, daty zamknięcia rachunku Skarżących. W dniu [...] stycznia 2012 r. B. S.A. poinformował Bank, iż wnioskowana korekta została zrealizowana z datą [...] czerwca 2010 r.

Odnosząc się do zarzutów Skarżących Bank wyjaśnił, iż cyt.: „(...) Rachunek dotyczący umowy nr [...] został zamknięty w dniu [...].11.2008 r. zaraz po spłaceniu kredytu przez kredytobiorców. Zgodnie z warunkami określonymi w umowie o współpracy z B. S. A. informacja o zamknięciu powinna trafić do B. S.A. do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zamknięcie. Wsad zawierający taką informację generuje się automatycznie z systemu. Niestety w tym wypadku, przyczyny techniczne spowodowały, że informacja nie wygenerowała się, co skutkowało brakiem w B. S.A. informacji zamknięciu kredytu. Korekta daty zamknięcia umowy nr [...] została przekazana do B. S.A. w dniu [...]. 06. 2010 r. (...) umowa widnieje w B. S.A. z datą zamknięcia [...].12. 2008 r. (...) Dane Pani B. i Pana T. nie są już zatem przetwarzane przez B. S.A. do celów oceny zdolności kredytowej. Oznacza to, że dane nie są udostępniane innym bankom”. Jednocześnie Bank wskazał, iż aktualnie przetwarza dane osobowe Skarżących w celu archiwizacyjnym.

BIK wyjaśniło natomiast, iż aktualnie rachunek Skarżących ma status rachunku zamkniętego i dane osobowe Skarżących nie są przetwarzane w związku z ww. kredytem hipotecznym.

Na podstawie zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w dniu 15 czerwca 2012 r. wydał decyzję administracyjną (znak: DOLiS/DEC – 536/12/36942,36944), mocą której odmówił uwzględnienia wniosku Skarżących.

Następnie w dniu [...] czerwca 2012 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, w ustawowym terminie, wpłynęło pismo Skarżących z dnia [...] czerwca 2012 r., stanowiące wniosek o ponowne rozpatrzenie przedmiotowej sprawy. W treści ww. wniosku Skarżący podnieśli cyt.: „(...) organ rozpatrujący skargę skoncentrował się na ustaleniu faktu, czy dane przekazane do B. S.A. przez Bank S.A. zostały sprostowane oraz czy w dalszym ciągu są przetwarzane. Ustalenia te także, jak wynika z uzasadnienia decyzji, były główną podstawą odmowy uwzględnienia wniosku. Fakt sprostowania nieaktualnych danych był już znany Skarżącym w momencie składania skargi, więc nie ta okoliczność była podstawowym powodem jej złożenia. Sedno skargi dotyczyło sprawdzenia czy wobec zaniechania Banku S.A. doszło do naruszenia przepisów prawa oraz ewentualnego wyciągnięcia konsekwencji wobec winnych tego naruszenia (...)”. Wskazując na powyższe Skarżący podnieśli cyt.: „(...) czy zatem wobec powyższych ustaleń stwierdzono naruszenie przepisów prawa przez Bank, czy też nie było to naruszeniem przepisów prawa? (...) Czy samo

sprostowanie nieaktualnych danych, które jednocześnie mogły nieść i rzeczywiście niosły negatywne skutki dla klientów Banku, wyklucza jego winę w zakresie administrowania tymi danymi. Przypominam, że do sprostowania danych doszło po 18 miesiącach i to po naszym pisemnym żądaniu (...). Na koniec Skarżący dodali cyt.: „(...) proszę zatem o jednoznaczne stwierdzenie, czy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych skupia się jedynie na stwierdzeniu niezgodności z prawem w momencie wydawania decyzji, czy też przedmiotem jego zainteresowania jest także niezgodność z prawem stwierdzona przed wydaniem decyzji, jak w obecnym przypadku (...)”.

Po ponownym zapoznaniu się z całością zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Na wstępie ponownego wskazania wymaga, iż ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). W świetle przepisów powołanego aktu prawnego, przetwarzanie danych osobowych jest uprawnione, gdy spełniona zostanie którakolwiek z przesłanek wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy. Przetwarzanie danych jest dopuszczalne między innymi wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy).

Aktem prawnym zawierającym szczegółowe regulacje dotyczące przetwarzania danych osobowych klientów banków jest przede wszystkim ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.). Ocena legalności przetwarzania danych osobowych Skarżących przez Bank powinna być zatem dokonana w powiązaniu z przepisami Prawa bankowego.

Zgodnie z art. 105 a ust. 1 Prawa bankowego, przetwarzanie przez banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów oraz instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4, informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie dotyczącym osób fizycznych może być wykonywane, z zastrzeżeniem art. 104, 105 i art. 106 – 106c, w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego. Informacje zawarte w B. S.A. służą wypełnianiu przez banki jako instytucje zaufania publicznego ich ustawowych obowiązków związanych z koniecznością dokładania szczególnej staranności w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa przechowywanych środków pieniężnych. Badanie zdolności kredytowej, na którą składa się zdolność do spłaty zobowiązań i wiarygodność kredytowa, jest niezwykle istotnym elementem w działalności banku. Art. 105 ust. 4 stanowi zaś, iż banki mogą, wspólnie z bankowymi izbami gospodarczymi, utworzyć instytucje upoważnione do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania: bankom – informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są potrzebne w związku z wykonywaniem czynności bankowych oraz w związku ze stosowaniem metod statystycznych, o których mowa w art. 128 ust. 3 oraz w art. 128d ust. 1 (pkt 1), innym instytucjom ustawowo upoważnionym do udzielania kredytów – informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne w związku z udzielaniem kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń (pkt 2).

Tytułem przypomnienia wskazać należy, iż przekazanie danych osobowych Skarżących przez Bank do B. S. A. w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego nastąpiło w trakcie trwania stosunku zobowiązaniowego wynikającego z ww. umowy, a zatem w oparciu o przesłankę o

której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, w związku z powołanymi powyżej art. 105a ust. 1 i art. 105 ust 4 Prawa bankowego.

Przedmiotem niniejszego postępowania Skarżący uczynili jednak zbadanie legalności niedokonania przez Bank aktualizacji ich danych osobowych w B. S.A.. Okoliczność ta została przez nich podniesiona również we wniosku o ponowne rozpatrzenie niniejszej sprawy. Skarżący zainteresowani byli bowiem czy nieterminowe dokonanie przez Bank aktualizacji ich danych osobowych przetwarzanych w B. S.A., wskutek nieterminowego przekazania do B. S.A. informacji o zamknięciu rachunku Skarżących, stanowiło naruszenie ustawy. Wskutek opisanego działania Banku informacje zawarte w bazie B. S.A. przez okres około 18 miesięcy nie odzwierciedlały faktycznej sytuacji prawnej Skarżących, a tym samym narażały ich na powstanie negatywnych dla nich skutków.

Stwierdzić zatem należy, iż kwestionowane działanie Banku, wbrew zarzutom Skarżących, zostało ocenione przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w zaskarżonej ww. decyzji z dnia 15 czerwca 2012 r. W ww. decyzji uznano bowiem, iż analizowane zaniechanie Banku nie znajdowało uzasadnienia w obowiązujących przepisach prawa i stanowiło naruszenie przez Bank prawa Skarżących do ochrony dotyczących ich danych osobowych. Stanowisko powyższe Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nadal podtrzymuje. Zaakcentować bowiem ponownie trzeba, iż Bank – jako administrator danych osobowych Skarżących – zobowiązany jest, zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy, dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany zapewnić, aby dane te były merytorycznie poprawne i adekwatne w stosunku do celów, w jakich są przetwarzane. Wobec powyższego uznano, że zaniechanie Banku stanowiło naruszenie art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy.

Jednakże, co wymaga ponownego podkreślenia, okolicznością mającą wpływ na treść niniejszego rozstrzygnięcia jest fakt, iż dane osobowe Skarżących nie są aktualnie przetwarzane przez B. S.A. w zakwestionowany sposób. Dane te zostały w kwestionowanym zakresie uaktualnione. Bank zadośćuczynił tym samym żądaniu Skarżących, tj. wystąpił do B. S.A. o uaktualnienie ich danych osobowych, a wniosek ten został przez B. S.A. uwzględniony.

Wskutek powyższego, stan niezgodności z ustawą w dacie wydawania przez organ zaskarżonej decyzji już nie zachodził. Tymczasem stosownie do art. 18 ust. 1 ustawy, Generalny Inspektor wyłącznie w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych, z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: 1) usunięcie uchybień, 2) uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych, 3) zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe, 4) wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, 5) zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom, 6) usunięcie danych osobowych.

Z art. 18 ustawy wynika zatem, iż kompetencje Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych sprowadzają się do stwierdzenia legalności bądź nielegalności określonego procesu przetwarzania danych osobowych. I tak, w razie stwierdzenia nielegalności tego procesu, nakazy wymienione w tym przepisie mają na celu przywrócenie stanu zgodnego z prawem. Zatem istotnie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych dokonuje oceny czy w dacie wydawania decyzji stan naruszenia przepisów ustawy istnieje, czy stan ten już został usunięty. Jeżeli bowiem stan naruszenia już

nie zachodzi, wydanie jakiegokolwiek nakazu byłoby bezprzedmiotowe. Decyzja administracyjna wydawana jest przez organ zawsze według stanu faktycznego i prawnego istniejącego w dacie wydawania decyzji.

W niniejszej sprawie mamy do czynienia z sytuacją, kiedy to stan niezgodności z ustawą istniejący w przeszłości, w dacie wydawania decyzji już nie zachodzi. Bank wobec dokonania przedmiotowej aktualizacji danych Skarżących w B. S.A., usunął stan naruszenia ustawy, natomiast obecny proces przetwarzania danych Skarżących w celach archiwalnych znajduje oparcie w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy w związku z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152 poz. 1223 ze zm.).

W związku z powyższym nie znalazł zastosowania w sprawie art. 18 ust. 1 ustawy i odmówiono uwzględnienia wniosku Skarżących.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).